

Zaterdag 16 juni 1917 – ochtendeditie

Londen, 15 juni. Officieel: De troepen hebben ten zuiden en ten oosten van Mesen alsmede aan weerskanten van het kanaal van Ieper naar Komen aanvallen gedaan. Op beide punten werden al onze oogmerken bereikt. Wij namen meer dan 150 vijanden gevangen en bemachtigden één houwitser benevens zeven machinegeweren.

Berlijn, 15 juni. Officieel avondbericht: In Vlaanderen vuurstrijd van wisselende hevigheid.

Londen, 15 juni. Uit het Britse hoofdkwartier is heden het volgende telegram ontvangen:

Onze troepen vielen gisteravond ten zuiden en ten oosten van Mesen, alsmede aan weerszijden van het kanaal Ieper-Komen aan. Ze braken weldra de tegenstand van de vijand en bereikten in beide vakken hun doel volkomen. Meer dan 150 gevangenen, 1 houwitser en 7 machinegeweren zijn in hun handen gevallen als gevolg van deze krijgsverrichtingen en de voortdurende druk, die wij sedert de 7^e dezer op de stellingen van de vijand uitoefenen. Wij houden thans de Duitse voorste schansen van de Leie tot de Warnade bezet en hebben op het front van de Warnade tot Klein-Zillebeke (dit is een afstand van ongeveer 7 mijl) onze linie van 500 tot 1000 meter vooruit gebracht.

Gisteravond hebben wij ten noorden van Lens een geslaagde overval gedaan, waarbij we in een handgemeen veel Duitsers hebben gedood en enkele gevangen genomen.

Achter het Duitse front.

Van de grens wordt op 14 juni gemeld:

Meer dan drie maanden waren de Noord-Belgische dorpen en steden volkomen ontbloot van Duitse troepen. Alleen enkele bewakingsmanschappen verbleven op de controleposten om de grens te bewaken tegen vluchtende burgers en deserteurs. Sedert het midden der vorige week is dat geheel anders. Er zijn thans weer ettelijke duizenden infanteristen en een respectabele macht artilleristen gelegerd, die nog niet aan het westelijk front geweest zijn. De keizer heeft een inspectietocht naar deze troepen gehouden en heeft hen persoonlijk toegesproken in Mechelen, Antwerpen en Sint-Niklaas. Elders bezocht de keizer de hospitalen, waar verscheidene honderden gewonden verpleegd worden. De lichtgewonden worden allen naar verder afgelegen plaatsen langs de spoorwegverbindingen vervoerd.

De grens werd dinsdag plotseling hermetisch gesloten. De buitengewone, zowel als de gewone passen werden ingetrokken.

Men brengt dit algemeen in verband met nieuwe militaire gebeurtenissen in België, waarover weinig uitlekt, omdat niemand over de grens mag. Het is intussen bekend, dat reeds enige dagen geleden veel oorlogstuig per spoor is verzonden van het grote artillerieproefterrein in Belgisch Limburg, waar meer dan acht dagen lang nieuwe en herstelde kanonnen werden geprobeerd.

Zaterdag 16 juni 1917 – avondeditie

Londen, 15 juni. Officieel bericht van hedenavond. Ten noorden van de Scarpe en tussen Armentières en Ieper was de wederzijdse artillerie levendig aan het werk.

Berlijn, 16 juni. Aan het Vlaamse front is de grote aanval der Engelsen, die op 14 dezer om half negen 's avonds begon, nodig

geweest, om de zwakke Duitse beveiligingstroepen, die voor de nieuwe stelling tussen Hollebeke en Waasten stonden op enkele plaatsen enigszins terug te dringen. Niets kenschetst beter de hardnekkigheid van de Duitse verdedigers en de geringe aanvalskracht van de Engelsen dan het feit, dat deze zwakke afdelingen sedert 10 dezer alle verkenningen van de Engelsen afgeslagen hadden en de nieuwe Duitse stellingen verborgen hadden weten te houden.

De Engelsen hebben de kunst verstaan, om door een onmiddellijk begonnen propaganda hun succes van 7 dezer schromelijk te overdrijven. Hoe meer bijzonderheden over de strijd in de boog van Wijtschate bekend worden, hoe geringer de werkelijk behaalde successen van de Engelsen lijken en hoe groter de gebrachte offers. Alleen in een terrein als de boog van Wijtschate, waar de Engelsen in voor water ondoordringbare leemlagen op grote schaal ongemerkt mijnen konden graven, daar de waterhoudende lagen van de Duitse stelling het onmogelijk maakten contramijnen aan te leggen, kon zo'n omvangrijk mijnencomplex gemaakt worden, zonder dat de vijand dit merkte. Tegenover de grote voorbereidselen, waarover gevangenen spreken, waren de uitkomsten eigenlijk droevig. Een Australiër zegde, dat hij ditmaal vast aan het volkomen succes van de doorbraak had geloofd. Tal van gevangenen zegden, dat maar weinigen van hen zulk een vuur zouden uithouden, als dat waaraan de Duitsers in de boog van Wijtschate bloot stonden.

In de lucht.

Londen, 15 juni. De Engelse admiraliteit maakt bekend, dat marinevliegtuigen vanochtend een groot aantal bommen hebben geworpen op het vliegveld van St.-Denijs-Westrem. Vele rechtstreekse treffers zijn waargenomen en men zag dikke rook en vlammen opstijgen. Al onze vliegtuigen zijn teruggekeerd.

Berlijn, 16 juni. Officieel: Legergroep prins Rupprecht:

Eerst in de middaguren werd de gevechtsactie aan het Vlaamse front weer sterker. De streek van Hollebeke en ten westen van Waasten waar een vijandelijke aanval door geconcentreerd vuur van onze batterijen in bedwang werd gehouden, stond onder zwaar vuur.

De oorlogstoestand.

Het Duitse hoofdkwartier legt uit, dat er tussen Armentières en Ieper (dat is het nieuwe aanvalsfront der Engelsen) nog een nieuwe terugtocht is uitgevoerd. Over zeer korte afstand ditmaal, een kleine terugtocht maar, ter completering van de vorige, die het gevolg was van de actie der Engelsen bij Wijtschate en Mesen.

“Onze verder opmars ten oosten van Mesen”, zo had het officiële bericht uit Londen reeds gemeld, “verbonden met de druk door onze troepen ten zuiden van ons aanvalsfront uitgeoefend, dwong de vijand belangrijke stukken van zijn eerste linie van het verdedigingsstelsel tussen de Leie en St.-Yves prijs te geven.”

In dit bericht wordt te kennen gegeven, dat de ontruiming van deze eerste stelling slechts voor een gedeelte het resultaat van een rechtstreekse aanval was.

Dit komt, wat de feiten aangaat, met de mededeling overeen, die het Duitse hoofdkwartier gisteren deed. Volgens de Duitse lezing was evenwel hetgeen de Engelsen de eerste linie noemen, een “beveiligingslinie”, en hadden de Engelsen, indien zij zulks hadden gemerkt, reeds van de tiende mei af de dekkingstroepen hier ter plaatse op de hoofdlinie kunnen terugtrekken.

De verandering, die hiermee is ingetreden, is evenmin van grote omvang als de gevechten, waar zij het gevolg van waren.

We staan dus voor het feit, dat de nieuwe slag in Vlaanderen zich niet ontwikkelt volgens de lijn, die wij op grond van de andere slagen, die daarvoor in het westen hebben plaats gehad, verwachtten. Na de eerste geweldige aanval van de zevende juni zou Haig, indien de strijd een verloop had gehad overeenkomstig aan die bij Atrecht, spoedig met nieuwe grote aanvallen getracht hebben de terreinwinst uit te breiden. Dat is niet gebeurd. Al is het nog levendig gebleven op het nieuwe slagfront, sedert nu bijna tien dagen is er pauze.

Dit kan men niet toeschrijven aan de grote verliezen, zegt generaal von Ardenne in het Berliner Tageblatt. Want aan de eerste aanval, zegt hij, deden volgens Duitse berichten tien Britse divisies mee. Als men schat, dat deze 150.000 man telden, dan was het aanvalsfront niet bijzonder dicht bezet. (Bij Gravelines vielen de Duitsers op dezelfde breedte met 250.000 man aan). De Fransen wierpen aan de Aisne op 16 april op sommige gedeelten een volle divisie per kilometer in het vuur. Gezien de ontzaglijke hoeveelheden troepen, waarover de Britse bevelhebber beschikt, kunnen dus onmogelijk de verliezen hem hebben gedwongen een pauze te maken. Voor het opbrengen van artillerie is ook zoveel tijd niet nodig, daar het aanvalsfront niet breed is en slechts een geringe afstand de Britten van hun tegenstanders scheidt. Er zit dus iets anders achter. Misschien wil Haig zich nader aansluiten bij een hulpvloot, die op komst kan zijn, en de Duitse flank omvatten.